

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Lindley Murray (1745-1826), Quaker and Grammarian
Fens-De Zeeuw, A.

Citation

Fens-De Zeeuw, A. (2011, September 14). *Lindley Murray (1745-1826), Quaker and Grammarian*. *LOT dissertation series*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/17835>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/17835>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen behorende bij het proefschrift getiteld:

Lindley Murray (1745–1826), Quaker *and* Grammarian
van Lyda Fens-de Zeeuw

- I De onderliggende discrepantie in de verwijzing naar Murray als een prescriptivist, terwijl zijn grammatica slechts een compilatie van het werk van zijn voorgangers was, zou nader beschouwd moeten worden.
- II Murrays verzoek om zijn brieven na zijn dood te vernietigen is gelukkig door sommigen genegeerd.
- III Uit Murrays brieven en memoires valt af te leiden dat hij grappen over grammatica niet kon waarderen.
- IV Het niet-alledaagse gebruik van persoonlijke voornaamwoorden door Quakers in Murrays tijd vertoont een aantal interessante aspecten. Zo leidde (a) het voorschrift voor het gebruik van de 2e persoon enkelvoud *thou* in plaats van *you* tot het morfologische fenomeen van “verbal disagreement” (Fens-de Zeeuw 2011: 236), terwijl (b) het gebruik van de 1e en 3e persoon in Quaker correspondentie eveneens lijkt te hebben afgeweken van de standaard. Vooral dit laatste aspect dient nader te worden bestudeerd.
- V Het gebruik van het woord *friend* in Quaker correspondentie geeft geen aanwijzing over de mate van vriendschap tussen correspondenten.
- VI Eén brief is als een punt: het geeft geen lijn der gebeurtenissen weer. Twee punten kunnen dat wel. Ergo, hoe meer brieven, hoe duidelijker het beeld van de schrijver en zijn werk.
- VII Het verdient aanbeveling om bij het bestuderen van (laat-)modern Engels taalgebruik de religieuze achtergrond van de desbetreffende persoon als parameter toe te voegen.
- VIII De *discourse* in de zogenoemde *discourse community* (Watts 1999: 40) gevormd door laatmoderne Engelse grammatici bestond hoofdzakelijk uit modderwerpen.
- IX Het reeds in 1755 aan auteurs gegeven advies om zoveel mogelijk citaten te gebruiken, aangezien dit zou helpen “to make the Author to be counted *very learned*” (ed. Foxon 1965: 78),¹ geldt vandaag de dag nog steeds.
- X De mogelijkheid dat er een relatie bestaat tussen het gebruik van tabak en het gebruik van grammatica’s verdient nader onderzoek.

¹ Foxon, D.F. (ed.) (1965). *English Bibliographical Sources. Series 3: Printers’ Manuals*. [2] John Smith: The Printer’s Grammar 1755. London: Gregg Press.

Stellingen behorende bij het proefschrift getiteld:

Lindley Murray (1745–1826), Quaker *and* Grammarian
van Lyda Fens-de Zeeuw

- I De onderliggende discrepantie in de verwijzing naar Murray als een prescriptivist, terwijl zijn grammatica slechts een compilatie van het werk van zijn voorgangers was, zou nader beschouwd moeten worden.
- II Murrays verzoek om zijn brieven na zijn dood te vernietigen is gelukkig door sommigen genegeerd.
- III Uit Murrays brieven en memoires valt af te leiden dat hij grappen over grammatica niet kon waarderen.
- IV Het niet-alledaagse gebruik van persoonlijke voornaamwoorden door Quakers in Murrays tijd vertoont een aantal interessante aspecten. Zo leidde (a) het voorschrift voor het gebruik van de 2e persoon enkelvoud *thou* in plaats van *you* tot het morfologische fenomeen van “verbal disagreement” (Fens-de Zeeuw 2011: 236), terwijl (b) het gebruik van de 1e en 3e persoon in Quaker correspondentie eveneens lijkt te hebben afgeweken van de standaard. Vooral dit laatste aspect dient nader te worden bestudeerd.
- V Het gebruik van het woord *friend* in Quaker correspondentie geeft geen aanwijzing over de mate van vriendschap tussen correspondenten.
- VI Eén brief is als een punt: het geeft geen lijn der gebeurtenissen weer. Twee punten kunnen dat wel. Ergo, hoe meer brieven, hoe duidelijker het beeld van de schrijver en zijn werk.
- VII Het verdient aanbeveling om bij het bestuderen van (laat-)modern Engels taalgebruik de religieuze achtergrond van de desbetreffende persoon als parameter toe te voegen.
- VIII De *discourse* in de zogenoemde *discourse community* (Watts 1999: 40) gevormd door laatmoderne Engelse grammatici bestond hoofdzakelijk uit modderwerpen.
- IX Het reeds in 1755 aan auteurs gegeven advies om zoveel mogelijk citaten te gebruiken, aangezien dit zou helpen “to make the Author to be counted *very learned*” (ed. Foxon 1965: 78),¹ geldt vandaag de dag nog steeds.
- X De mogelijkheid dat er een relatie bestaat tussen het gebruik van tabak en het gebruik van grammatica’s verdient nader onderzoek.

¹ Foxon, D.F. (ed.) (1965). *English Bibliographical Sources. Series 3: Printers’ Manuals*. [2] John Smith: The Printer’s Grammar 1755. London: Gregg Press.

Propositions, accompanying the dissertation entitled:

Lindley Murray (1745–1826), Quaker *and* Grammarian

by Lyda Fens-de Zeeuw

- I The underlying discrepancy in referring to Murray as a prescriptivist while his grammar was merely a compilation of his predecessors' works should be considered in greater detail.
- II Murray's request to destroy his letters after his death was fortunately ignored in several instances.
- III From Murray's letters and memoirs it can be deduced that he could not appreciate jokes about grammar.
- IV The uncommon usage of personal pronouns by Quakers in Murray's days shows several interesting aspects. For instance, (a) the prescription regarding the use of the 2nd person singular personal pronoun *thou* instead of *you* led to the morphological phenomenon of "verbal disagreement" (Fens-de Zeeuw 2011: 236), while (b) the use of the 1st and 3rd person in Quaker correspondence likewise appears to have deviated from the standard. This last aspect especially needs to be investigated further.
- V The use of *friend* in Quaker correspondence does not provide a clue about the degree of friendship between correspondents.
- VI One letter is like a point in time: it does not present a line of events. Two points can do so. Thus, the more letters, the more detailed the image of a writer and his work.
- VII When studying Late Modern English usage it is recommended to add a person's religious background as a further parameter.
- VIII The *discourse* in the so-called *discourse community* (Watts 1999: 40) formed by Late Modern English grammar writers mainly consisted in mudslinging.
- IX The advice to authors, given already in 1755, to include as many citations as possible, because this would help "to make the Author to be counted *very* learned" (ed. Foxon 1965: 78),¹ is still valid today.
- X The possibility of a relationship between the use of tobacco and the use of grammars merits further investigation.

¹ Foxon, D.F. (ed.) (1965). *English Bibliographical Sources. Series 3: Printers' Manuals*. [2] John Smith: The Printer's Grammar 1755. London: Gregg Press.

Propositions, accompanying the dissertation entitled:

Lindley Murray (1745–1826), Quaker *and* Grammarian

by Lyda Fens-de Zeeuw

- I The underlying discrepancy in referring to Murray as a prescriptivist while his grammar was merely a compilation of his predecessors' works should be considered in greater detail.
- II Murray's request to destroy his letters after his death was fortunately ignored in several instances.
- III From Murray's letters and memoirs it can be deduced that he could not appreciate jokes about grammar.
- IV The uncommon usage of personal pronouns by Quakers in Murray's days shows several interesting aspects. For instance, (a) the prescription regarding the use of the 2nd person singular personal pronoun *thou* instead of *you* led to the morphological phenomenon of "verbal disagreement" (Fens-de Zeeuw 2011: 236), while (b) the use of the 1st and 3rd person in Quaker correspondence likewise appears to have deviated from the standard. This last aspect especially needs to be investigated further.
- V The use of *friend* in Quaker correspondence does not provide a clue about the degree of friendship between correspondents.
- VI One letter is like a point in time: it does not present a line of events. Two points can do so. Thus, the more letters, the more detailed the image of a writer and his work.
- VII When studying Late Modern English usage it is recommended to add a person's religious background as a further parameter.
- VIII The *discourse* in the so-called *discourse community* (Watts 1999: 40) formed by Late Modern English grammar writers mainly consisted in mudslinging.
- IX The advice to authors, given already in 1755, to include as many citations as possible, because this would help "to make the Author to be counted *very* learned" (ed. Foxon 1965: 78),¹ is still valid today.
- X The possibility of a relationship between the use of tobacco and the use of grammars merits further investigation.

¹ Foxon, D.F. (ed.) (1965). *English Bibliographical Sources. Series 3: Printers' Manuals*. [2] John Smith: The Printer's Grammar 1755. London: Gregg Press.